

[Økonomiministeren.]

man også vanskelighederne for at øge beskæftigelsen, og så får man en forøget arbejdsløshed.

Jeg vil derfor gerne sige det så klart, som det overhovedet kan siges: vel er det en stram ramme, der er lagt, men hvis vi skal løse vores problemer, så må denne ramme holdes, og anstrengelserne må sættes ind på, at den bliver holdt. Og de, der iværksætter aktion, eller hvad det nu kan være, med det formål at sprænge dette — vi har hørt den bevidste politiske tilkendegivelse heraf — skal bare vide, hvem der kommer til at betale. Det er dem, der i så fald bliver arbejdsløse, der kommer til at betale.

Ansvarlig politik, ansvarlig over for ikke blot danske lønmodtagere, men over for hele den danske befolkning, kræver, at man indser den økonomiske sammenhæng, for hvad enten vi piber eller synger, så kommer vi ikke uden om den økonomiske sammenhæng. Vi kan prøve at lukke øjnene for den, vi kan prøve at handle imod den, men så slår den ud det ene eller det andet sted, og det sted, hvor risikoen er størst for, at den slår ud, det er på beskæftigelsen, det er i form af øget arbejdsløshed. Det er dårlig handling over for de arbejdsløse og over for dem, der risikerer at blive arbejdsløse, hvis man bevidst stræber på at vælte den politik, som vi her er ved at vedtage.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg synes, det var meget interessant at høre hr. Glistrup, når han i sit indlæg gav udtryk for en fantastisk gemeldags liberalistisk, kapitalistisk filosofi, som efterhånden for længst er forladt — også af partier, der kalder sig konservative og mener, at det private initiativ i erhvervslivet er det rigtige, også af partier, som bygger på en liberal økonomisk filosofi. Ingen er så liberale i den betydning, som hr. Glistrup gav udtryk for det i dag; det er simpelt hen det forrige århundredes økonomiske filosofi, som man altså prøver på at genindføre i Danmark her i 1970'erne. Det er i den grad en tankegang, som bygger på, at hver har nok i sig selv, og så må fanden tage den sidste.

Det mest fantastiske er egentlig, at denne gammeldags økonomiske filosofi sælger man under påskud af, at det i virkeligheden er den rigtige socialdemokratiske politik. Man

henviser til kendte navne i Danmarks politiske historie, som har ledet arbejderbevægelsen. Man burde jo vide, at den bevægelse og de ledere, som man henviser til, gang på gang har stået for en økonomisk politik, som sigtede på at gøre Danmark til et socialt velfærdssamfund, som sigtede på ikke at føre os tilbage til u-landsniveau, men tværtimod trin for trin hen til et samfund, som er godt at leve i. Uanset hvor meget man kan pege på af mangler, hvad man kan pege på af vildskud i udviklingen, så kan man ikke bortforklare, at dette samfund tåler meget, meget vel sammenligning med en lang række lande, eller måske med lande hvor som helst i verden, og sammenligningen falder ud til fordel for Danmark og lande som Danmark.

Når jeg nu har omtalt hr. Glistrup, skal jeg da også lige gøre nogle få bemærkninger til hr. Knud Jespersen. Hr. Knud Jespersen sagde, at nu har regeringen Anker Jørgensen 7 gange reddet Danmark. Det var nok ment negativt, men jeg vil da egentlig gerne tage det til indtægt, ikke specielt for denne regering, men til indtægt for socialdemokratiet som i hvert fald et af de politiske partier, som gang på gang har været med til, som det hedder, at redde Danmark.

Nu forstod jeg meget godt, at ideen i at tale på den måde var, at alle redningsforsøg ikke var lykkedes, men hvorledes havde tingene udviklet sig i lille Danmark, hvis der ikke var gjort en indsats gang på gang af ansvarlige politikere i dette folketing, og det er altså ikke specielt socialdemokratiet, men altså også socialdemokratiet? Hvad ville der være sket med Danmark, hvis en indsats som den, der er gjort fra situation til situation, ikke var gjort? Og akkurat som hr. Glistrup jo egentlig ikke kan henviser til et samfund, hvor man følger hr. Glistrups økonomiske filosofi, og så henviser til, at det er gået godt i det samfund, sådan kan hr. Knud Jespersen jo heller ikke henviser til, at man har fået et bedre samfund end det danske, end de nordiske, de steder, hvor man sådan fuldt og helt har fulgt den politik, som hr. Knud Jespersen står for.

Derfor mener jeg, at det fortsat må være en opgave for det danske folketing at arbejde for at redde Danmark, arbejde for at løse de økonomiske udfordringer, som vi kommer ud for, at klare tingene på en så